1977 Jun 20 ILO Genève

1385 Konvensjon nr. 148 om vern for arbeidstakere mot yrkesrisiko i arbeidsmiljøet som skyldes forurensning, støy og vibrasjoner.

Convention No 148 concerning the Protection of Workers against Occupational Hazards in the Working Environment due to Air Pollution, Noice and Vibration.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-third Session on 1 June 1977, and

Noting the terms of existing international labour Conventions and Recommendations which are relevant and, in particular, the Protection of Workers' Health Recommendation, 1953, the Occupational Health Services Recommendation 1959, the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960, the Guarding of Machinery Convention and Recommendation, 1963, the Employment Injury Benefits Convention, 1964, the Hygiene (Commerce and Offices) Convention and Recommendation, 1964, the Benzene Convention and Recommendation, 1971 and the Occupational Cancer Convention and Recommendation, 1974, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to working enrironment: atmospheric pollution, noise and vibration, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-seven the following Convention, which may be cited as the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention, 1977:

KONVENSJON NR. 148 OM VERN FOR ARBEIDSTAKERE MOT YRKESRISIKO I ARBEIDSMILJØET SOM SKYLDES LUFTFORURENSNING, STØY OG VIBRASJON

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse, som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Geneve, og som har trådt sammen til sin 63. sesjon den 1. juni 1977, og

som har merket seg innholdet i vedkommende eksisterende internasjonale arbeidskonvensjoner og rekommandasjoner, særskilt rekommandasjonen om vern for arbeidernes helse på arbeidsplassen (av 1953), rekommandasjonen om yrkeshelsetjeneste på arbeidsplassene (av 1959) konvensjonen og rekommandasjonen om vern for arbeidere mot strålefare (av 1960), konvensjonen og rekommandasjonen om sikring av maskiner (av 1963), konvensjonen om yrkesskadetrygd (av 1964), konvensjonen og rekommandasjonen om hygiene i handels- og kontorvirksomhet (av 1964), konvensjonen og rekommandasjonen om vern mot farer som skyldes benzen (av 1971) og konvensjonen og rekommandasjonen om kontroll og forebygging av yrkesrisiko som skyldes kreftframbringende stoffer (av 1974), og

som har besluttet å vedta visse framlegg om arbeidsmiljøet, luftforurensning, støy og vibrasjon, punkt 4 på sesjonens dagsorden og som har bestemt at disse framlegg skal gis form av en internasjonal konvensjon, vedtar i dag, den 20. juni 1977 følgende konvensjon som kan kalles Konvensjonen om arbeidsmiljø (luftforurensning, støy og vibrasjon), 1977, (The Working Environment, Air pollution, Noise and Vibration Convention, 1977).

Part I. Scope and Definitions.

Article 1.

1. This Convention applies to all branches of economic activity.

2. A Member ratifying this Convention may, after consultation with the representative organisations of employers and workers concerned, where such exist, exclude from the application of the Convention particular branches of economic activity in respect of which special problems of a substantial nature arise.

3. Each Member which ratifies this Convention shall list in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any branches which may have been excluded in pursuance of paragraph 2 of this Article, giving the reasons for such exclusion, and shall state in subsequent reports the position of its law and practice in respect of the branches excluded, and the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in respect of such branches.

Article 2.

1. Each Member, after consultation with the representative organisations of employers and workers, where such exist, may accept the obligations of this Convention separately in respect of—

a) air pollution;
b) noise; and
c) vibration.

2. A Member which does not accept the obligations of the Convention in respect of one or more of the categories of hazards shall specify this in its ratification and shall give reasons in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation; it shall state in subsequent reports the position of its law and practice in respect of the category or categories of hazards excluded and the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in respect of each such category of hazards.

3. Each Member which has not on ratification accepted the obligations of this Convention in respect of all the categories of hazards shall subsequently, when it is satisfied that conditions permit this, notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts the obligations of the Convention in respect of a category or categories previously excluded.

Del I. Omfang og definisjoner.

Artikkel 1.

1. Denne konvensjon gjelder alle grenser av økonomisk virksomhet.

2. En medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon kan, etter rådslagning med de representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgiver og arbeidstakere der det finnes slike, unnta fra gjennomføringen av konvensjonen bestemte næringsgrener der spesielle og vesentlige problemer oppstår.

3. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon skal i den første rapport om gjennomføringen av konvensjonen framlagt etter artikkel 22 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon, regne opp enhver næringsgren som er blitt unntatt etter pkt. 2 i denne artikkel. Grunnen for slikt unntak skal angis, og det skal i påfølgende rapporter forklares om den stilling i medlemslandets lover og praksis har i forholdet til de næringsgrener som er unntatt, og videre i hvilken utstrekning konvensjonen er iverksatt, eller foreslås iverksatt når det gjelder disse næringsgrener.

Artikkel 2.

1. Enhver medlemsstat kan, etter å ha rådført seg med de representative arbeidsgiver- og arbeidstaker-organisasjoner der det finnes slike, godta denne konvensjonens forpliktelser enkeltvis når det gjelder:

a) luftforurensning;
b) støy; og
c) vibrasjon.

2. En medlemsstat som ikke godtar konvensjonens forpliktelser med for en eller flere av yrkesrisikofaktorene, skal angi dette ved ratifikasjonen, og grunnene skal angis i den første rapport om gjennomføringen av konvensjonen framlagt etter artikkel 22 i ILO's konstitusjon. I de påfølgende rapporter skal medlemsstaten forklare den stilling dets lover og praksis har i forhold til den eller de kategorier av yrkesrisiko som er unntatt, og i hvilken utstrekning konvensjonen er iverksatt eller foreslås iverksatt når det gjelder hver av disse risikofaktorer.

3. Enhver medlemsstat som ved ratifikasjonen ikke har godtatt denne konvensjons forpliktelser med hensyn til alle kategorier av yrkesrisiko, skal seinere, når den mener at forholdene tillater det, underrette ILO's generaldirektør om at det godtar konvensjonens forpliktelser i forhold til en eller flere kategorier av yrkesrisiko som tidligere har vært unntatt.

Article 3.

For the purpose of this Convention—

a) the term «air pollution» covers all air contaminated by substances, whatever their physical state, which are harmful to health or otherwise dangerous;

b) the term «noise» covers all sound which can result in hearing impairment or be harmful to health or otherwise dangerous;

c) the term «vibration» covers any vibration which is transmitted to the human body through solid structures and is harmful to health or otherwise dangerous.

Part II. General Provisions.

Article 4.

1. National laws or regulations shall prescribe that measures be taken for the prevention and control of, and protection against, occupational hazards in the working environment due to air pollution, noise and vibration.

2. Provisions concerning the practical implementation of the measures so prescribed may be adopted through technical standards, codes of practice and other appropriate methods.

Article 5.

1. In giving effect to the provisions of this Convention, the competent authority shall act in consultation with the most representative organisations of employers and workers concerned.

2. Representatives of employers and workers shall be associated with the elaboration of provisions concerning the practical implementation of the measures prescribed in pursuance of Article 4.

3. Provision shall be made for as close a collaboration as possible at all levels between employers and workers in the application of the measures prescribed in pursuance of this Convention.

4. Representatives of the employer and representatives of the workers of the undertaking shall have the opportunity to accompany inspectors supervising the application of the measures prescribed in pursuance of this Convention, unless the inspectors consider, in the light of the general instructions of the competent authority, that this may be prejudicial to the performance of their duties.

Article 6.

1. Employers shall be made responsible for compliance with the prescribed measures.

2. Whenever two or more employers undertake activities simultaneously at one workplace, they shall have the duty to collaborate in order to comply with the prescribed measures, without prejudice to the responsive of each employer for the health and safety of his employees. In appropriate circumstances, the competent authority shall prescribe general procedures for this collaboration.

Article 7.

1. Workers shall be required to comply with safety procedures relating to the prevention and control of, and protection against, occupational hazards due to air pollution, noise and vibration in the working environment.

2. Workers or their representatives shall have the right to present proposals, to obtain information and training and to appeal to appropriate bodies so as to ensure protection against occupational hazards due to air pollution, noise and vibration in the working environment.

Part III. Preventive and Protective Measures.

Article 8.

1. The competent authority shall establish criteria for determining the hazards of exposure to air pollution, noise and vibration in the working environment and, where appropriate, shall specify exposures limits on the basis of these criteria.

2. In the elaboration of the criteria and the determination of the exposure limits the competent authority shall take into account the opinion of technically competent persons designated by the most representative organisations of employers and workers concerned.

3. The criteria and exposure limits shall be established, supplemented and revised regularly in the light of current national and international knowledge and data, taking into account as far as possible any increase in occupational hazards resulting from simultaneous exposure to several harmful factors at the workplace.

Artikkel 3.

I denne konvensjon —

a) betyr uttrykket «luftforurensning» all luft som er forurenset av stoffer, uansett deres fysiske tilstand, som er helseskadelig eller farlig på annen måte;

b) betyr uttrykket «støy» all lyd som kan føre til nedsatt hørsel eller være helseskadelig, eller farlig på annen måte;

c) betyr uttrykket «vibrasjon» all vibrasjon som blir overført til menneskekroppen gjennom faste innretninger og som er helseskadelige eller farlig på annen måte.

Del II. Alminnelige regler.

Artikkel 4.

1. Nasjonale lover eller forskrifter skal bestemme at det blir tatt skritt for å hindre og kontrollere og verne mot yrkesrisiker i arbeidsmiljøet som skyldes luftforurensning, støy og vibrasjon.

2. Regler som gjelder den praktiske gjennomførig av tiltak som er bestemt på denne måte kan innføres ved tekniske standarder, praksis-koder eller andre passende framgangsmåter.

Artikkel 5.

1. Ved gjennomføringen av reglene i denne konvensjon, skal vedkommende myndigheter handle i samråd med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidstakere.

2. Representanter for arbeidsgiverne og arbeidstakerne skal gis tilknytning til utarbeidingen av reglene om den praktiske gjennomføring av tiltak som bestemmes i samsvar med artikkel 4.

3. Det skal sørges for et så nært samarbeid som mulig på alle plan mellom arbeidsgivere og arbeidstakere ved gjennomføringen av tiltak som fastsettes i samsvar med denne konvensjon.

4. Representanter for arbeidsgiverne og arbeidstakere i bedriften skal gis høve til å følge med inspektører som kontrollerer gjennomføringen av tiltak som er foreskrevet i samsvar med denne konvensjon, med mindre inspektørene finner, i lys av de alminnelige instrukser som er gitt av vedkommende myndighet, at dette kan være skadelig for effektiviteten av deres kontroll.

Artikkel 6.

1. Arbeidsgiverne skal gjøres ansvarlige for å etterkomme de foreskrevne tiltak.

2. Når to eller flere arbeidsgivere har virksomhet samtidig på ett arbeidssted, skal de ha plikt til å samarbeide for å etterkomme de tiltak som er foreskrevet. Dette svekker ikke den enkelte arbeidsgivers ansvar for sine ansattes helse og sikkerhet. Hvor forholdene tillater det, skal vedkommende myndigheter fastsette de alminnelige framgangsmåter for dette samarbeidet.

Artikkel 7.

1. Arbeidstakere skal være forpliktet til å følge de sikkerhetsordninger som har samband med å forbindre, kontrollere og verne mot yrkesrisiko som skyldes luftforurensning, støy og vibrasjon i arbeidsmiljøet.

2. Arbeidstakerne eller deres representanter skal ha rett til å komme med forslag, til å få informasjon og opplæring og til å klage til vedkommende organer for å sikre vern mot yrkesrisiko som skyldes luftforurensning, støy og vibrasjon i arbeidsmiljøet.

Del III. Forebyggende tiltak og vernetiltak.

Artikkel 8.

1. Vedkommende myndighet skal fastsette kriterier for å bestemme faren for å bli utsatt for luftforurensning, støy og vibrasjoner i arbeidsmiljøet og, der det passer, fastlegge faregrenser på grunnlag av disse kriterier.

2. Ved utarbeiding av kriterier og fastlegging av faregrensene skal vedkommende myndighet ta hensyn til synspunkter for teknisk sakkyndige personer som er utpekt av de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidstakere.

3. Kriteriene og faregrensene skal fastlegges, utfylles og revideres med jevne mellomrom i lys av nyere naasjonal og internasjonal kunnskap og data, i det det så langt råd er, tas i betraktning enhver økning i yrkesrisiko som skyldes samtidig påvirkning fra flere skadelige faktorer på arbeidsplassen.

Article 9.

As far as possible, the working environment shall be kept free from any hazard due to air pollution, noise or vibration—

a) by technical measures applied to new plant or processes in design or installation, or added to existing plant or processes; or where this is not possible,

b) by supplementary organisational measures.

Article 10.

Where the measures taken in pursuance of Article 9 do not bring air pollution, noise and vibration in the working environment within the limits specified in pursuance of Article 8, the employer shall provide and maintain suitable personal protective equipment. The employer shall not require a worker to work without the personal protective equipment provided in pursuance of this Article.

Article 11.

1. There shall be supervision at suitable intervals, on conditions and in circumstances determined by the competent authority, of the health of workers exposed or liable to be exposed to occupational hazards due to air pollution, noise or vibration in the working environment. Such supervison shall include a pre-assignment medical examination and periodical examinations, as determined by the competent authority.

2. The supervision provided for in paragraph 1 of this Article shall be free of cost to the worker concerned.

3. Where continued assignment to work involving exposure to air pollution, noise or vibration is found to be medically inadvisable, every effort shall be made, consistent with national practice and conditions, to provide the worker concerned with suitable alternative employment or to maintain his income through social security measures or otherwise.

4. In implementing this Convention, the rights of workers under social security or social insurance legislation shall not be adversely affected.

Article 12.

The use of processes, substances, machinery and equipment, to be specified by the competent authority, which involve exposure of workers to occupational hazards in the working environment due to air pollution, noise or vibration, shall be notified to the competent authority and the competent authority, as appropriate, may authorise the use on prescribed conditions or prohibit it.

Article 13.

All persons concerned shall be adequately and suitably—

a) informed of potential occupational hazards in the working environment due to air pollution, noise and vibration; and

b) instructed in the measures available for the prevention and control of, and protection against, those hazards.

Article 14.

Measures taking account of national conditions and resources shall be taken to promote research in the field of prevention and control of hazards in the working environment due to air pollution, noise and vibration.

Part IV. Measures of Application.

Article 15.

On conditions and in circumstances determined by the competent authority, the employer shall be required to appoint a competent person, or use a competent outside service or service common to several undertakings, to deal with matters pertaining to the prevention and control of air pollution, noise and vibration in the working environment.

Article 16.

Each Member shall—

a) by laws or regulations or any other method consistent with national practice and conditions take such steps, including the provision of appropriate penalties, as may be necessary to give effect to the provisions of this Convention;

b) provide appropriate inspection services for the purpose of supervising the application of the provisions of this Convention, or satisfy itself that appropriate inspection is carried out.

Artikkel 9.

Så langt det er mulig skal arbeidsmiljøet holdes fritt for enhver risiko som skyldes luftforurensning, støy eller vibrasjon —

a) ved tekniske tiltak gjennomført i nye anlegg eller framstillingsmåter under planlegging eller bygging, eller ved tillegg til eksisterende anlegg eller framstillingsmåter; eller der det ikke er mulig, —

b) ved utfyllende tiltak for organiseringen av arbeidet.

Artikkel 10.

Arbeidsgiveren skal stille til rådighet og vedlikeholde passende personlig verneutstyr når de tiltak som blir gjort i samsvar med artikkel 9 ikke bringer luftforurensning, støy og vibrasjon i arbeidsmiljøet innenfor de grenser som er fastsatt i samsvar med artikkel 8.

Arbeidsgiveren kan ikke pålegge en arbeidstaker å arbeide uten det personlige verneutstyr som stilles til rådighet i samsvar med denne artikkel.

Artikkel 11.

1. Det skal med passende mellomrom — på vilkår og under forhold fastsatt av vedkommende myndighet — være tilsyn med arbeidstakerens helse når de har vært utsatt for eller kan tenkes å ha vært utsatt for yrkesrisiko som skyldes luftforurensning, støy eller vibrasjon. Slikt tilsyn skal blant annet bestå av medisinsk undersøkelse før arbeidet tar til, og av periodiske undersøkelser etter som vedkommende myndighet fastsetter.

2. Det tilsyn som er foreskrevet i punkt 1 i denne artikkel skal være gratis for de arbeidstakere det gjelder.

3. Når det å beholde en arbeidstaker i et arbeid medfører at vedkommende utsettes for luftforurensning, støy eller vibrasjon som ansees for å være medisinsk utilrådelig, skal ethvert tiltak gjøres, i samsvar med nasjonal praksis og forholdene forøvrig, for å gi den arbeidstaker dette gjelder passende alternativt arbeid eller for å opprettholde hans inntekt gjennom sosial-trygdtiltak eller på annen måte.

4. De tiltak som blir gjort for å iverksette den konvensjon skal ikke føre til at arbeidstakere som har rettigheter i henhold til trygdelovgivning blir dårligere stilt.

Artikkel 12.

Bruk av framstillingsmåter, stoffer, maskiner eller utstyr, som angis nærmere av vedkommende myndighet, og som medfører at arbeidstakere utsettes for yrkesrisiko i arbeidsmiljøet som skyldes luftforurensning, støy eller vibrasjon, skal rapporteres til vedkommende myndighet og den samme myndighet kan, etter som det måtte passe, tillate bruken på særskilte vilkår eller forby dem helt.

Artikkel 13.

Alle personer som det angår skal på en tilstrekkelig og passende måte —

a) gjøres kjent med mulig risiko i arbeidsmiljøet som skyldes luftforurensning, støy eller vibrasjon.

b) instrueres om tilgjengelige tiltak for forebygging av, kontroll med, og vern mot disse risiko-momenter.

Artikkel 14.

Idet det tas omsyn til nasjonale forhold og ressurser skal det iverksettes tiltak for å fremme forskning på området forebygging og kontroll med risiko i arbeidsmiljøet som skyldes luftforurensning, støy og vibrasjon.

Del IV. Gjennomføringstiltak.

Artikkel 15.

På vilkår og under forhold fastlagt av vedkommende myndighet skal arbeidsgiveren pålegges å utpeke en skikket person, eller gjøre bruk av skikket utenforstående organ, eller et organ som er felles for flere virksomheter for å ta seg av spørsmål som gjelder forebygging og kontroll med luftforurensning, støy eller vibrasjon i arbeidsmiljøet.

Artikkel 16.

Hver medlemsstat skal —

a) ved lover eller forskrifter eller andre framgangsmåter, i samsvar med nasjonal praksis og nasjonale forhold, ta slike skritt, herunder innføring av passende straffer, som kan være nødvendig for å iverksette reglene i denne konvensjon.

b) sørge for passende inspeksjonstjeneste med sikte på å overvåke gjennomføringen av reglene i denne konvensjon, eller forvisse seg om at passende inspeksjon blir utført.

Part V. Final Provisions.

Article 17.

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 18.

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19.

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it, in whole or in respect of one or more of the categories of hazards referred to in Article 2 thereof, after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 20.

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 21.

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in acordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 22.

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 23.

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 19 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which has ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 24.

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Del V. Sluttregler.

Artikkel 17.

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 18.

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjonen som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 19.

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft oppsi den i sin helhet eller for så vidt det gjelder en eller flere av de kategorier av yrkesrisiko som er nevnt i artikkel 2, ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing trer ikke i kraft før et år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperioden som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10-års-periode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 20.

1. Generaldirektøren for De internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 21.

Generaldirektøren for det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, forat de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Artikkel 22.

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Artikkel 23.

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i de nye konvensjon, skal —

a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 19 ovenfor, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft,

b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Artikkel 24.

De engelske og franske versjoner av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.

RECOMMENDATION NO. 156 CONCERNING THE PROTECTION OF WORKERS AGAINST OCCUPATIONAL HAZARDS IN THE WORKING ENVIRONMENT DUE TO AIR POLLUTION, NOISE AND VIBRATION

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-third Session on 1 June 1977, and

Noting the terms of existing international Labour Convention and Recommendations which are relevant, and in particular, the Protection of Worker's Health Recommendation, 1953, the Occupational Health Services Recommendation, 1959, the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960, the Guarding of Machinery Convention and Recommendation, 1963, the Employment Injury Benefits Convention, 1964, the Hygiene (Commerce and Offices) Convention and Recommendation, 1964, the Benzene Convention and Recommendation, 1971, and the Occupational Cancer Convention and Recommendation, 1974, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to working environment: atmospheric pollution, noise and vibration, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take form of a Recommendation supplementing the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention, 1977,

adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-seven the following Recommendation, which may be cited as the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Recommendation, 1977:

I. Scope.

1. (1) To the greatest extent possible, the provisions of the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention, 1977, and of this Recommendation should be applied to all branches of economic activity.

(2) Measures should be taken to give selfemployed persons protection in the working environment analogous to that provided for in the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention, 1977, and in this Recommendation.

II. Preventive and Protective Measures.

2. (1) The competent authority should prescribe the nature, frequency and other conditions of monitoring of air pollution, noise and vibration in the working environment to be carried out on the employer's responsibility.

(2) Special monitoring in relation to the exposure limits referred to in Article 8 of the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention, 1977, should be undertaken in the working environment when machinery or installations are first put into use or significantly modified, or when new processes are introduced.

3. It should be the duty of the employer to arrange for equipment used to monitor air pollution, noise and vibration in the working environment to be regularly inspected, maintained and calibrated.

4. The workers and/or their representatives and the inspection services should be afforded access to the records of the monitoring of the working environment and to the records of inspection, maintenance and calibration of apparatus and equipment used therefor.

5. Substances which are harmful to health or otherwise dangerous and which are liable to be airborne in the working environment should, as far as possible, be replaced by less harmful or harmless substances.

6. Processes involving air pollution, noise or vibration in the working environment as defined in Article 3 of the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention, 1977, should be replaced as far as possible by processes involving less or no air pollution, noise or vibration.

7. The competent authority should determine the substances of which the manufacture, supply or use in the working environment should be prohibited or made subject to its specific authorisation, requiring compliance with particular measures of prevention or protection.

8. (1) In appropriate cases the competent authority should approve standards for the emission levels of machinery and installations as regards air pollution, noise and vibration.

REKOMMANDASJON NR. 156 OM VERN FOR ARBEIDSTAKERE MOT YRKESRISIKO I ARBBEIDSMILJØET SOM SKYLDES LUFTFORURENSNING, STØY OG VIBRASJON

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og som har trådt sammen til sin 63. sesjon 1. juni 1977, og

som minner om innholdet i eksisterende internasjonale arbeidskonvensjoner og rekommandasjoner, særskilt rekommandasjonen om vern for arbeidernes helse på arbeidsplassen (av 1953), rekommandasjon om yrkeshelsetjeneste på arbeidsplassene (av 1959), konvensjonen og rekommandasjonen om sikring av maskiner (av 1963), konvensjonen om yrkesskadetrygd (av 1964), konvensjonen og rekommandasjonen om hygiene i handels- og kontorvirksomhet (av 1964), konvensjonen og rekommandasjonen om vern mot farer som skyldes benzen (av 1971), og konvensjonen og rekommandasjonen om kontroll og forebygging av yrkesrisiko som skyldes kreftframbringende stoffer av (1974), og

som har besluttet å vedta visse framlegg om arbeidsmiljø: luftforurensning, støy og vibrasjon, punkt 4 på sesjonens dagsorden og, som har bestemt at disse framlegg skal gis form av en rekommandasjon, vedtar i dag, den 20. juni 1977 følgende rekommandasjon som kan kalles Rekommandasjonen om arbeidsmiljø (luftforurensning, støy og vibrasjon) 1977, (The Working environment, Air Pollution, Noise and Vibration Convention, 1977).

I. Omfang.

1. (1) Bestemmelsene i arbeidsmiljøkonvensjonen (Luftforurensning, støy og vibrasjon) 1977 og i denne rekommandasjon bør i størst mulig grad gjelde alle grener av økonomisk virksomhet.

(2) Tiltak bør iverksettes for å gi selvstendige næringsdrivende tilsvarende vern i arbeidsmiljøet som den Arbeidermiljøkonvensjonen (Luftforurensning, støy og vibrasjon) 1977 og denne rekommadasjon gir.

II. Forebyggende tiltak og vernetiltak.

2. (1) Vedkommende myndighet bør foreskrive måten, hyppigheten og andre vilkår for tilsyn med luftforurensning, støy og vibrasjon i arbeidsmiljøet som skal utføres på arbeidsgiverens ansvar.

(2) Særskilt tilsyn overfor de påvirkningsgrensene som nevnes i artikkel 8 i Arbeidsmiljøkonvensjonen 1977, bør bli iverksatt i arbeidsmiljøet når maskineri eller installasjoner tas i bruk eller blir vesentlig endret, eller når nye fremstillingsmåter blir innført.

3. Det bør være arbeidsgiveres plikt å sørge for at utstyr som brukes til å overvåke luftforurensning, støy og vibrasjon i arbeidsmiljøet blir gitt tilsyn, vedlikeholdt og justert med jevne mellomrom.

4. Arbeidstakerne og/eller deres representanter og de som står for tilsynet bør gis adgang til de data som finnes i overvåkningssystemet for arbeidsmiljøet, og til journalene som blir brukt ved tilsyn, vedlikehold og justering av utstyret som blir brukt i den forbindelse.

5. Stoffer som er skadelige for helsen eller farlige på annen måte og som kan tenkes å bli opptatt i luften i arbeidsmiljøet, bør, så langt råd er, bli erstattet av mindre skadelige eller uskadelige stoffer.

6. Fremstillingsmetoder eller bearbeidingsmåter som innebærer luftforurensning, støy eller vibrasjon i arbeidsmiljøet slik denne påvirkning er definert i artikkel 3 i Arbeidsmiljøkonvensjonen 1977, bør erstattes så langt det er mulig med fremstillingsmetoder som innebærer mindre eller ingen luftforurensning, støy eller vibrasjon.

7. Vedkommende myndighet bør avgjøre om de stoffer hvor fremstilling, fremskaffing eller bruk i arbeidsmiljøet bør forbys eller underlegges særskilt autorisasjon. De kan derunder sette vilkår om særlige forebyggende tiltak eller vernetiltak.

8. (1) I de tilfelle som passer bør vedkommende myndighet fastlegge normer for utslippsnivå fra maskiner eller installasjoner med hensyn til luftforurensning, støy og vibrasjon.

(2) Those standards should be attained as appropriate by—

a) design; or

b) built-in devices; or

c) technical measures during installation.

(3) An obligation to ensure compliance with these standards should be placed on the manufacturer or the supplier of the machinery or installations.

9. Where necessary, the manufacture, supply or use of machinery and installations which cannot, in the light of the most recent technical knowledge, meet the requirements of Paragraph 8 of this Recommendation should be made subject to authorisation by the competent authority requiring compliance with other appropriate technical or administrative protective measures.

10. The provisions of Paragraph 8 and 9 of this Recommendation should not relieve the employer of his obligations in pursuance of Article 6 of the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention, 1977.

11. The employer should ensure the regular inspection and maintenance of machines and installations, with respect to the emission of harmful substances, dust, noise and vibration.

12. The competent authority should, when necessary for the protection of the workers' health, establish a procedure for the approval of personal protective equipment.

13. In pursuance of Article 9, subparagraph (b), of the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention, 1977, the competent authority should, as appropriate, provide for or promote, in consultation with employers' and workers' organisations, the reduction of exposure through suitable systems or schedules of work organisation, including the reduction of working time without loss of pay.

14. In prescribing measures for the prevention and control of air pollution, noise and vibration in the working environment, the competent authority should take into consideration the most recent codes of practice or guides established by the International Labour Office and the conclusions of meetings of experts which may be convened by the International Labour Office, as well as information from other competent bodies.

15. In prescribing measures for the prevention and control of air pollution, noise and vibration in the working environment, the competent authority should take account of the relationship between the protection of the working environment and the protection of the general environment.

III. Supervision of the Health of Workers.

16. (1) The supervision of the health of workers provided for in Article 11 of the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention, 1977, should include, as determined by the competent authority—

a) a pre-assignment medical examination;

b) periodic medical examinations at suitable intervals;

c) biological or other tests or investigations which may be necessary to control the degree of exposure and supervise the state of health of the worker concerned;

d) medical examinations or biological or other tests or investigations after cessation of the assignment which, when medically indicated, should be made available as of right on a regular basis and over a prolonged period.

(2) The competent authority should require that the results of any such examinations or tests be made available to the worker, and at this request to his personal physician.

17. The supervision provided for in Paragraph 16 of this Recommendation should normally be carried out in working hours and should be free of cost to the worker.

18. (1) The competent authority should develop a system of records of the medical information obtained in pursuance of Paragraph 16 of this Recommendation and should determine the manner in which it is to operate. Provision should be made for the maintenance of such records for an appropriate period of time to assure their availability, in terms which will permit personal identification by the competent authority only, for epidemiological and other research.

(2) To the extent determined by competent authority, the records should include information on occupational exposure to air pollution, noise and vibration in the working environment.

(2) Disse normer kan oppnås ved:

a) utformingen, eller

b) innebygde innretninger (apparater) eller

c) tekniske tiltak ved installasjonen.

(3) Fabrikanten eller leverandøren av maskineriet eller installasjonene bør pålegges en forpliktelse til å sikre at disse normene blir overholdt.

9. Dersom fremstilling, fremskaffing eller bruk av maskineri eller installasjoner i lys av den seneste tekniske kunnskap ikke møter de påbud som punkt 8 i denne Rekommandasjon foreskriver, bør slik anvendelse underlegges autorisasjon fra vedkommende myndighet hvor det pålegges å oppfylle andre passende tekniske eller administrative vernetiltak.

10. De tiltak som nevnes i punktene 8 og 9 i denne Rekommandasjon bør ikke svekke arbeidsgivernes ansvar for å gjennomføre artikkel 6 i Arbeidsmiljøkonvensjonen, (Luftforurensning, støy og vibrasjon), 1977.

11. Arbeidsgiveren bør garantere at det blir foretatt regelmessig inspeksjon og vedlikehold av maskiner og installasjon når det gjelder utslipp av skadelige stoffer, støv — støy eller vibrasjon.

12. I de tilfelle hvor det er nødvendig for å verne arbeidstakernes helse, bør vedkommende myndighet fastlegge en fremgangsmåte for godkjennig av personlig verneutstyr.

13. Vedkommende myndighet skal i de tilfelle som passer, i samsvar med artikkel 9, avsnitt (b) i Arbeidsmiljøkonvensjonen av 1977, sørge for eller oppmuntre til, i samråd med arbeidstaker og arbeidsgiver organisasjonene, at det skjer en redukasjon av skadelig påvirkning ved passende ordninger eller arbeidsrutiner, herunder reduksjon av arbeidstiden uten tap av lønn.

14. Når tiltak for forebygging og kontroll av luftforurensning, støy og vibrasjon fastsettes, skal vedkommende myndighet ta med i betraktning de nyeste systemer for praksis, eller veiledninger fastlagt av ILO's byrå samt konkluasjoner fra ekspertmøter som kan sammenkalles av ILO's byrå, så vel som informasjon fra andre skikkede grupper.

15. Når tiltak for forebygging og kontroll av luftforurensning, støy og vibrasjon fastsettes, skal vedkommende myndighet ta med i betraktning sammenhengen mellom vern av arbeidsmiljøet og vern av miljøet i sin alminnelighet.

III. Tilsyn med arbeidstakernes helse.

16. (1) Tilsyn med arbeidstakernes helse slik den er fastlagt i artikkel 11 i Arbeidsmiljøkonvensjonen fra 1977 bør — slik vedkommende myndighet har fastsatt — omfatte:

a) undersøkelse før et arbeidsforhold tar til,

b) regelmessige medisinske undersøkelser med passende mellomrom,

c) biologiske prøver eller andre undersøkelser som kan være nødvendige for å kontrollere påvirkningsgraden og å overvåke vedkommende arbeidstakers helsetilstand,

eller andre prøver og undersøkelser etter avsluttet arbeidsoppdrag som, hvor det er medisinsk antydet, bør rettmessig kunne gjøres tilgjengelig på en regelmessig måte og over et lengre tidsrom.

(2) Vedkommende myndighet bør forlange at resultatene fra hvilke som helst av slike undersøkelser eller prøver skal gjøres tilgjenglige for arbeidstakeren, og på hans forespørsel for hans personlige lege.

17. Det tilsyn som det sørges for i artikkel 16 i denne rekommandasjon bør normalt utføres i arbeidstiden, og bør være gratis for arbeidstakeren.

18. (1) Vedkommende myndighet bør utvikle et registersystem for den medisinske informasjon som innhentes ved oppfølgingen av punkt 16 i denne rekommandasjon og bør fastlegge på hvilken måte dette skal kunne brukes. Det bør fastsettes regler for å opprettholde et slik register for et passende tidsrom med sikte på å sikre at de er tilgjengelige på en slik måte at kun vedkommende myndighet kan foreta en personlig identifisering og da for epedemiologisk eller annen forskning.

(2) I den utstrekning vedkommende myndighet fastsetter det, bør registrene omfatte opplysninger om yrkesmessig påvirkning av luftforurensning, støy eller vibrasjon i arbeidsmiljøet.

19. Where continued assignment to work involving exposure to air pollution, noise or vibration is found to be medically inadvisable, every effort should be made, consistent with national practice and conditions, to provide the worker concerned with suitable alternative employment and to maintain his previous income through social security measures or otherwise.

20. In implementing this Recommendation, the rights of workers under social security or social insurance legislation should not be adversely affected.

IV. Training, Information and Research.

21. (1) The competent authority should take measures to promote the training and information of all persons concerned with respect to the prevention and control of, and protection against, existing and potential occupational hazards in the working environment due to air pollution, noise and vibration.

(2) Representatives of the workers of the undertaking should be informed and consulted in advance by the employer on projects, measures and decisions which are liable to have harmfull concequences on the health of workers, in connection with air pollution, noise and vibration in the working environment.

(3) Before being assigned to work liable to involve exposure to hazards of air pollution, noise or vibration, workers should be informed by the employer of the hazards, of safety and health measures, and of possibilities of having recourse to medical services.

22. (1) The competent authority, in close co-operation with employers' and workers' organisations, should promote, assist and stimulate research in the field of prevention and control of hazards in the working environment due to air pollution, noise and vibration, with the assistance, as appropriate, of international and national organisations.

(2) All concerned should be informed of the objectives and results of such research.

23. Employers' and workers' organisations should take positive action to carry out programmes of training and information with respect to the prevention and control of, and protection against, existing and potential occupational hazards in the working environment due to air pollution, noise and vibration.

24. Workers' representatives within undertakings should have the facilities and necessary time, without loss of pay, to play an active role in respect of the prevention and control of, and the protection against, occupational hazards in the working environment due to air pollution, noise and vibration. For this purpose, they should have the right to seek assistance from recognised experts of their choice.

25. Such measures as are necessary should be taken to secure that, in connection with the use at a workplace of a substance liable to be harmful to health or otherwise dangerous, adequate information is available on—

a) the results of any relevant tests relating to the substance; and

b) the conditions required to ensure that, when properly used, it is without danger to the health of workers.

V. Measures of Application.

26. Each Member should—

a) by laws or regulations or any other method consistent with national practice and conditions take such steps, including the provision of appropriate penalties, as may be necessary to give effect to the provisions of this Recommendation;
b) provide appropriate inspection services for the purpose of supervising the application of the provisions of this Recommendation, or satisfy itself that appropriate inspection is carried out;
c) endeavour to do so as speedily as national conditions permit.

27. In giving effect to the provisions of this Recommendation the competent authority should act in consultation with the most representative organisations of employers and workers concerned, and, as appropriate, manufacturers', suppliers' and importers' organisations.

28. (1) The provisions of this Recommendation which relate to the design, manufacture and supply of machinery and equipment to an approved standard should apply forthwith to newly manufactured machinery and equipment.

(2) The competent authority should, as soon as possible, specify time limits appropriate to their nature for the modification of existing machinery and equipment.

19. Når det å beholde en arbeidstaker i et arbeid medfører at vedkommende utsettes for luftforurensning, støy og vibrasjon som ansees for å være medisinsk utilrådelig, bør ethvert tiltak gjøres i samsvar med nasjonal praksis og forholdene forøvrig, for å gi den arbeidstaker dette gjelder passende alternativt arbeid, og for å opprettholde hans tidligere inntekt gjennom sosialtrygdetiltak eller på annen måte.

20. De tiltak som blir gjort for å iverksette denne rekommandasjon, bør ikke føre til at arbeidstakere som har rettigheter i henhold til sosialtrygdlovgivning blir dårligere stilt.

IV. Opplæring, opplysning og forskning.

21. (1) Vedkommende myndighet bør iverksette tiltak for å fremme opplæring og informasjon overfor alle det angår med hensyn til forebygging av og kontroll med og vern mot eksisterende og mulig yrkesrisiko i arbeidsmiljøet som skyldes luftforurensning, støy og vibrasjon.

(2) Arbeidsgiverne bør på forhånd informere og rådføre seg med arbeidstakernes representanter ved bedriften angående prosjekter, tiltak og avgjørelser som kan forventes å ha skadelige konsekvenser for arbeidstakernes helse i samband med luftforurensning, støy og vibrasjon i arbeidsmiljø.

(3) Før arbeidstakerne blir satt til arbeid som kan forventes å medføre farlig påvirkning på grunn av luftforurensning, støy eller vibrasjon, bør de informeres av arbeidsgiveren om risikoen, om sikkerhets- og helsemessige tiltak, og om muligheten for å kunne gjøre bruk av helsetjenester.

22. (1) Vedkommende myndighet bør, i nært samarbeid med arbeidsgivernes og arbeidstakernes organisasjoner, fremme, medvirke og stimulere til forskning på området som angår forebygging og kontroll av risikoforhold i arbeidsmiljøet som skyldes luftforurensning, støy og vibrasjon. Dette bør skje, slik det måtte passe, med hjelp fra internasjonale eller nasjonale organisasjoner.

(2) Alle det angår bør bli informert om målsetting og resultater av en slik forskning.

23. Arbeidsgivernes og arbeidstakernes organisasjoner bør iverksette konkrete tiltak for å gjennomføre opplærings- og informasjonskurs som gjelder forebygging av, kontroll med og vern mot eksisterende og mulig yrkesrisiko i arbeidsmiljøet som skyldes luftforurensning, støy og vibrasjon.

24. Arbeidstakernes representanter ved den enkelte bedrift bør ha anledning til og bli gitt den nødvendige tid, uten tap av inntekt, til å kunne spille en aktiv rolle når det gjelder forebygging, kontroll av og vern mot yrkesrisiko i arbeidsmiljøet som skyldes luftforurensning, støy og vibrasjon. For å oppnå dette bør de ha rett til å søke råd hos anerkjente sakkyndige som de selv velger.

25. Når et stoff som kan forventes å være skadelig for helsen eller på annen måte skal tas i bruk ved en arbeidsplass, bør det treffes slike tiltak som er nødvendige for å sikre tilstrekkelig informasjon om

(a) resultatene ved alle relevante prøver som har sammenheng med stoffet, og
(b) de forhold som trengs for å sikre at dette stoffet, når det blir anvendt riktig, er uten fare for arbeidstakernes helse.

V. Gjennomføringstiltak.

26. Hver medlemsstat bør —

(a) ved lover eller forskrifter eller andre fremgangsmåter i samsvar med nasjonal praksis og nasjonale forhold, ta slike skritt, herunder innføring av passende straffer, som kan være nødvendig for å iverksette reglene i denne rekommandasjon,
(b) sørge for passende inspeksjonstjeneste med sikte på å overvåke gjennomføringen av reglene i denne rekommandasjon eller forvisse seg om at passende inspeksjon blir utført,
(c) søke å gjøre dette så hurtig som forholdene i landet tillater det.

27. Ved gjennomføringen av reglene i denne rekommandasjon bør vedkommende myndigheter handle i samråd med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidstakere og, der det passer, med organisasjonene til produsenter leverandører og importører.

28. (1) Reglene i denne rekommandasjon som har tilknytning til utforming, fremstilling og leveranse av maskineri og utstyr i henhold til en godtatt norm, bør straks gjøres gjeldende overfor nyprodusert maskineri og utstyr.

(2) Vedkommende myndighet bør, så snart som mulig, fastsette hvilke tidsfrister som skal gjelde for ombygging av det maskineri og utstyr som er i bruk og som må moderniseres.